

Lovforslaget blev enstemmigt vedtaget ved 3. behandling den 17. maj 1990. Loven træder i kraft den 1. januar 1991.

f. Fortsat anbringelse på sikringsanstalter efter ophævelse af farlighedsdekretet

Tilsynet modtog i november 1989 en henvendelse fra en patients værge vedrørende overførsel af patienten fra Sikringsanstalten til Amtshospitalet Nordvang.

Den pågældende havde fået en dom til anbringelse på hospital for sindslidende og var i henhold til et farlighedsdekret efter den tidligere sindssygelovs § 10 blevet anbragt på Sikringsanstalten. Farlighedsdekretet blev ophævet af Justitsministeriet den 1. september 1989.

I henhold til Indenrigsministeriets (nu Sundhedsministeriets) bekendtgørelse nr. 184 af 31. marts 1976 om amtskommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser i forbindelse med varetagelsen af retspsykiatriske opgaver kan den pågældende statsadvokat træffe bestemmelse om, at en domfældt skal anbringes uden for sit hjemamt, når retssikkerhedshensyn eller andre særlige hensyn – herunder til den forurettede – taler for det. I den pågældende sag havde statsadvokaten for København i februar 1988 besluttet, at den domfældte skulle behandles på et psykiatrisk sygehus uden for sit hjemamt (i sagen Københavns Kommune). Bekendtgørelsen indeholdt imidlertid ikke en bestemmelse om, hvem der kan bestemme, på hvilket sygehus en domfældt patient skal anbringes, når der er truffet bestemmelse om anbringelsen uden for hjemamtet. Dermed opstod problemet med overførsel af den pågældende patient fra Sikringsanstalten efter farlighedsdekretets ophævelse.

Justitsministeriet henviste til, at Indenrigsministeriet tidligere har indskærpet, at såfremt der opstår tvivl om, hvilket psykiatrisk sygehus der er forpligtet til at modtage en retspsykiatrisk patient, må spørgsmålet straks forelægges for Indenrigsministeriet (nu Sundhedsministeriet).

Sundhedsministeren oplyste, at det kun i yderst sjældne tilfælde ikke har været muligt hurtigt at sikre den pågældende anbringelse på

et egnet hospital. Overførsel af patienter fra Sikringsanstalten til psykiatriske hospitaler kan således – efter ophævelse af et farlighedsdekret eller ændring af en dom til anbringelse på Sikringsanstalten – normalt gennemføres hurtigt. Overførslen finder sted efter nærmere aftale mellem de berørte læger. Sundhedsministeriet oplyste endvidere, at en bekendtgørelsesændring var nært forestående.

Amtshospitalet i Nykøbing Sjælland har anført, at overlægen på Sikringsanstalten selv må optage forhandlinger med sine kolleger på andre psykiatriske hospitaler, og det har i en lang række tilfælde vist sig endog særdeles vanskeligt at formå andre til at modtage en patient fra Sikringsanstalten. Det er hændt, at patienter er forblevet på Sikringsanstalten i op mod et år, efter at deres farlighedsdekret er ophævet.

Med ikrafttræden den 19. maj 1990 blev bekendtgørelse om amtskommunernes indbyrdes betalingsforpligtelse i forbindelse med varetagelse af retspsykiatriske opgaver ændret, idet der i § 1, stk. 2, blev indsat følgende tilføjelse: »Statsadvokaten kan bestemme, på hvilken psykiatrisk afdeling/sygehus anbringelsen skal ske.«

Justitsministeriet oplyste herefter i august 1990, at statsadvokaten for København den 15. juni 1990 meddelte Københavns Amts sygehus Nordvang, at han havde truffet bestemmelse om, at den pågældende patient vil være at anbringe på Nordvang. Justitsministeriet oplyste endvidere, at Nordvang i strid med statsadvokatens bestemmelse endnu ikke havde modtaget den pågældende. Justitsministeriet fandt dette stærkt beklageligt. Justitsministeriet havde underrettet Københavns Amtskommune om Justitsministeriets opfattelse, ligesom statsadvokaten for København den 7. august 1990 har indskærpet beslutningen over for Amtssygehuset Nordvang.

Den 27. august 1990 blev patienten overflyttet til Nordvang.

Tilsynet tog til efterretning, at sagen fandt en løsning. Tilsynet fandt det beklageligt, at der forløb næsten et år fra farlighedsdekretets ophævelse og ca. 3 måneder fra bekendtgørelses-